

[Bjørn Elmquist]

inflationen stiger, så er det dem, der er svægest funderet i samfundet, det oftest går ud over, og så hjælper det ikke meget, at man på papiret får stigende indkomster, hvis det i realiteten betyder, at man får mindre at gøre godt med.

Vi mener derfor, at det vil være forkert, og henholder os til det, som arbejdsministeren har sagt om forslaget.

Bollmann (CD):

I CD kan vi også kun læse forslaget som en genindførelse af automatikken. Det var noget, vi sammen med De Radikale fik ændret i 1986. Derfor undrer jeg mig da også en lille smule over, at man nu kommer med dette forslag.

Det er også rigtigt, at der er gennemført en regulering i år i forbindelse med aftalen eller forståelsen, eller hvad det nu hedder, om finansloven, og den synes jeg lever fuldt op til de hensigtserklæringer, der har været, så jeg skal blot meddele, at vi ikke kan støtte det radikale forslag.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet har også læst dette forslag med en lille smule undren, og det er fremgået af det, som de tidligere talere har sagt, hvorfor vi har undret os lidt over netop Det Radikale Venstres indstilling her og nu.

Jeg vil gerne henholde mig til ministerens bekymring over denne automatik og sige, at det er vi absolut også meget bekymrede over. Det er ikke, fordi vi altid er enige i, hvad ministeren siger, men vi kan se faren for, at det her bliver et meget, meget dyrt forslag, måske ikke lige i år, men så fremover. Derfor kan Fremskridtspartiet absolut ikke gå ind for en automatisk regulering.

Glønborg (KRF):

Jeg skal blot ganske kort meddele, at Kristeligt Folkeparti heller ikke tror, at vi gavner nogen ved at indføre en sådan automatik igen, så vi må desværre gå imod.

Jørgen Estrup (RV):

Det var en ganske interessant runde. Ikke så meget på grund af det, fru Lilli Gyldenkilde sagde, nemlig at der åbenbart var et forlig, der ikke holdt så langt. Det er jeg enig i at tiderne jo kan betyde. Men de begrundelser, som blev givet fra regeringspartiernes side for, at man nu

ikke kunne støtte dette forslag, synes jeg nok var et studium værd. Jeg vil med stor interesse læse dem, når de kommer i fortrykket, for det var svært at se argumenterne som andet, end at man nu havde besluttet sig til at gå imod. Der stod med store flammebogstaver over det hele »automatik«, og væmmeligere begreb skal man selvfølgelig lede længe efter.

Jeg kan se, at der er sket en vis udvikling siden den 22. januar i år, hvor arbejdsministeren til Børsen udtalte, at han var yderst positiv over for forslaget, og det er heller ikke nogen hemmelighed, at arbejdsministeren havde et rimelig godt kendskab til det på det tidspunkt, så han ikke udtalte sig ud i det blå. Men det er selvfølgelig regeringens ret at beslutte anderledes.

Det, som jeg derimod synes er mærkeligt, er begrundelserne. For hvad er det, man siger? Man siger: Automatik – vi må ikke genindføre automatik. Hvad var begrundelsen for, at vi prøvede at komme ud af automatikken? Det var naturligvis dette, at en automatisk stigning i lønningerne som følge af en stigning i priserne er en spiral. Det er ikke det, der er tale om i dette tilfælde. Her er der tale om, at man efterfølgende, når hele processen har kunnet konstateres, sørger for at regulere.

Jeg vil gerne have, hvis der er nogen, der kan dokumentere, at der er tale om en eller anden form for inflationær proces eller spiral i dette. Det ville være interessant. Jeg har ikke set det på noget som helst tidspunkt, og derfor tror jeg nok, man må sige, at det altså er ordene, der skræmmer, og ikke indholdet, og dem skal man selvfølgelig have lov til at lade sig skræmme af, hvis man synes. Til gengæld mister man så det, som er det centrale, nemlig forsikringsprincippet. Det var det, som regeringen i aftalen med Det Radikale Venstre forpligtede sig til.

Det, som man nu fra regeringspartiernes side siger, er, at forsikringsprincippet må vi ærlig talt skyde en hvid pind efter. For ellers ved jeg ikke, hvordan de ordførertaler, der har været, skal forstås. Jeg kan ikke se, hvordan man skulle kunne fastholde forsikringsprincippet, hvis man ikke også vil sikre, at dagpengene følger med udviklingen i realløn.

Det er beklageligt, synes jeg. Vi må konstatere, at et gammelt, værdifuldt begreb på arbejdsmarkedet, nemlig dette at lønmodtagerne, hvis de kom i den uheldige situation, at de blev arbejdsløse, også havde en kompensations, som